

Znak: G.6810.3.2022

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust.2 w zw. z art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 140), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Bejsce z dnia 14.02.2022 r. znak: BIDR.6825.1.2.2022 w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer 345 o powierzchni 0,34 ha, położonej w miejscowości Morawianki, gmina Bejsce

orzekam

uznać za mienie gromadzkie nieruchomość położoną w obrębie **Morawianki**, gmina Bejsce, oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka numer **345** o powierzchni **0,34 ha**.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 14.02.2022 r. znak: BIDR.6825.1.2.2022 Wójt Gminy Bejsce zwrócił się do Starosty Kazimierskiego o uznanie za mienie gromadzkie, na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, nieruchomości położonej w miejscowości Morawianki, gmina Bejsce, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 345 o powierzchni 0,34 ha.

We wniosku Wójt Gminy Bejsce wskazał, iż przedmiotowa działka odpowiada działce wydzielonej podczas scalenia wsi Morawianki oznaczonej na planie nr 92 o powierzchni 3547 m², która została zapisana w rejestrze pomiarowym ułożonym przez Mierniczego Przysięgłego Lucjana Gierczaka w 1938 roku pod numerem gospodarstwa 122 jako kopalnia piasku.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 140), dalej „UZWG”, starosta wydaje decyzję, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 UZWG, stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3 UZWG oprócz wspólnot gruntowych zdefiniowanych w art. 1 ust. 1 UZWG podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w UZWG także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. przed 5 lipca 1963 r., były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi; nie dotyczy to jednak mienia gromadzkiego położonego na terenie miast i osiedli.

Rozstrzygnięcie sprawy na podstawie wskazanego przepisu wymaga wyjaśnienia, czy przedmiotowa nieruchomość, przed dniem wejścia w życie ustawy (UZWG) stanowiła po pierwsze mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, a po drugie, czy była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, czy też była przeznaczona do powszechnego użytku. Za mienie gromadzkie na podstawie UZWG będzie bowiem mogło być

uznane takie tylko mienie, które służyło do użytku powszechnego, nie zaś do wspólnego korzystania przez mieszkańców jednej wsi.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 UZWG w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (*dalej: „Rozp. w sprawie zarządu”*), mieniem gromadzkim jest mienie stanowiące do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, tj. do dnia 29 września 1954 r., majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Pod pojęciem mienia gromadzkiego rozumiano więc mienie, którego podmiotem były dawne gromady jako jednostki organizacyjne gmin wiejskich w myśl ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego. Pod rządami tej ustawy gromady, nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego, miały jednak osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Ustawą z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej zostały zniesione gminne, miejskie, powiatowe i wojewódzkie związki samorządu terytorialnego, a majątek tych związków stał się z mocy prawa majątkiem państwowym. Jednakże art. 44 tej ustawy utrzymał byt prawny gromad, a zatem ich własność. Dopiero na mocy ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych gromady zostały zniesione i przestały być podmiotem praw majątkowych. Majątek stanowiący w dniu wejścia w życie tej ustawy własność gromad stał się mieniem gromadzkim na podstawie § 1 ust. 1 Rozp. w sprawie zarządu.

W toku postępowania należało zatem ustalić, czy będąca przedmiotem postępowania działka stanowiła przed dniem 5 lipca 1963 roku mienie gromadzkie tj. czy nieruchomości ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej przedmiotem praw i obowiązków oraz czy działka ta była przeznaczona do powszechnego użytku. Dla ustalenia powyższych okoliczności Starosta Kazimierski dopuścił następujące dowody:

- wniosek o uznanie za mienie gromadzkie;
- dokumenty geodezyjne znajdujące się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kazimierzy Wielkiej, a to: Plan gruntów wsi Morawianki z 1938 r. scalonych na mocy orzeczenia Starostwa Powiatowego Pińczowskiego z 21.07.1938 r., Rejestr Pomiarowy z 1938 r. sporządzony przez mierniczego Lucjana Gierczaka, Operat pomiarowy przyjęty do zasobu dnia 26.11.1967 r. pod numerem 260/4/217/67 obejmujący protokół ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Morawianki z 13.06.1966 r., Operat Pomiarowy przyjęty do zasobu dnia 09.02.1988 r. pod numerem 2/88-163-244;
- wykaz gromad PRL według stanu z 1 VII 1952 r. opublikowany przez Główny Urząd Statystyczny;
- wypis z ewidencji gruntów dla dz. nr 345, obr. Morawianki;
- protokół z ustaleń z 2.02.2022 r. przeprowadzonych przez pracownika Urzędu Gminy Bejsce obejmujący zeznania świadków Marianny Kałat, Henryka Rusieckiego oraz Renaty Partyki;
- zaświadczenie Wójta Gminy Bejsce z 14.02.2022 r.

W oparciu o wskazane dowody ustalono, co następuje.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kazimierzy Wielkiej wynika, że przedmiotowa działka nr 345

odpowiada działce wydzielonej podczas scalenia gruntów wsi Morawianki w 1938 r. oznaczonej na Planie gruntów wsi Morawianki nr. 92 o powierzchni 3547 m². Działka ta została zapisana w rejestrze pomiarowym ułożonym przez mierniczego przysięgłego Lucjana Gierczaka w 1938 roku pod numerem gospodarstwa 122 obejmującym grunty użyteczności publicznej jako kopalnia piasku. Jako grunty użyteczności publicznej pod nr. gospodarstwa 122 zostały ujęte również kopalnia gliny, cmentarz zwierzęcy, cmentarz epidemiczny, dom ludowy i remiza strażacka.

Operatem pomiarowym zarejestrowanym pod numerem 260/4/217/67 przyjętym do zasobu dnia 26.11.1967 r. założono ewidencję gruntów. Jak wynika z operatu w części dotyczącej zestawienia numeracji działek z okresu scalenia oraz z okresu założenia ewidencji, działka scaleniowa oznaczona numerem 92 o powierzchni 3547 m² odpowiadała działce ewidencyjnej nr 508 o pow. 0,36 ha. W protokole ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Morawianki przeprowadzonego dnia 13.06.1966 r. przez geodetę Jerzego Stockiego w części dotyczącej oznaczenia właściciela lub osoby władającej gruntami działka nr 508 wraz z pozostałymi działkami zaklasyfikowanymi w planie scaleniowym z 1938 r. jako grunty użyteczności publicznej została oznaczona jako grunty gromadzkie.

Operatem pomiarowym przyjętym do zasobu dnia 09.02.1988 r. pod numerem 2/88-163-244 dokonano aktualizacji ewidencji gruntów wsi Morawianki, podczas której dokonano także zmiany numeracji działek. Działka nr 508 o powierzchni 0,36 ha, po aktualizacji zmieniła numer na 345 o powierzchni 0,34 ha.

Wobec powyższego, w oparciu o ww. dokumenty geodezyjne organ ustalił, że działka nr 345 odpowiada działce nr 92 w 1938 r. oraz działce nr 508 w 1966 r.

Zgodnie z Wykazem gromad PRL według stanu z 1 VII 1952 r. opublikowanym przez Główny Urząd Statystyczny wieś Morawianki stanowiła gromadę położoną w gminie Bejsce, powiat pińczowski (str. 124 Wykazu). Biorąc pod uwagę datę sporządzenia wykazu organ uznał, że wieś Morawianki stanowiła dawną gromadę w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu.

W oparciu o dowody z dokumentów geodezyjnych z 1938 r. oraz z 1966-1967 r., a także protokół z ustaleń zawierający zeznania świadków w formie pisemnej organ ustalił, że działka nr 92 stanowiła majątek dawnej gromady Morawianki w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu. Pomimo braku dokumentów wskazujących na tytuł nabycia czy władania działką nr 92 przez gromadę Morawianki, okoliczność ta wynika z Planu gruntów wsi Morawianki z 1938 r. oraz wpisu w Rejestrze Pomiarowym sporządzonym przez Lucjana Gierczaka, z którego wynika, że działka 92, na której znajdowała się kopalnia piasku, była zaklasyfikowana jako grunt użyteczności publicznej, tak samo jak kopalnia gliny, cmentarz zwierzęcy, cmentarz epidemiczny, dom ludowy i remiza strażacka. W świetle doświadczenia życiowego i wiedzy jest niewątpliwe, że przeznaczenie i sposób wykorzystywania wskazanych gruntów, świadczy o publicznym charakterze tego mienia, które zostało przeznaczone dla realizacji zadań gromady (np. urządzenie cmentarza), powszechnej użyteczności (np. dom ludowy), czy publicznego dobra (remiza strażacka). Fakt zakwalifikowania działki nr 92 jako gospodarstwo nr 122 (grunty użyteczności publicznej), tak samo jak pozostałych działek, które niewątpliwie stanowiły mienie gromady, przesądza uznanie, że działka nr 92 stanowiła mienie dawnej gromady. Okoliczność tę potwierdza również protokół ustalenia stanu władania gruntami z 1966 r., z którego wynika, że wszystkie grunty ujęte w Rejestrze Pomiarowym z 1938 r. pod pozycją grunty użyteczności publicznej (gospodarstwo nr 122), zostały w protokole władania oznaczone również zbiorczo jako grunty gromadzkie. Na taki charakter działki nr 92 wskazują również zeznania świadków. Marianna Kałat oraz Henryk Rusiecki zeznali, że od urodzenia mieszkają w Morawiankach i objęta wnioskiem działka od zawsze była publicznym placem jako kopalnią piasku.

Mając na względzie powyższe w ocenie organu działka nr 92 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu, tym samym takie mienie stanowiła odpowiadająca aktualnie działce 92 objęta wnioskiem działka nr 345.

Dla wydania decyzji w oparciu o art. 8 ust. 1 UZWG konieczne jest dodatkowo ustalenie kto korzystał z działki nr 92, tj. czy była faktycznie użytkowana wspólnie jedynie przez mieszkańców wsi Morawianki, czy też była przeznaczona do powszechnego użytku. Z pisemnych zeznań świadków Marianny Kałat oraz Henryka Rusieckiego wynika, że działka ta służyła mieszkańcom wsi Morawianki oraz okolicznych miejscowości. Korzystanie z tej działki miało zatem charakter powszechny.

Mając na względzie powyższe w ocenie organu działka nr 92 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu UZWG. Ponieważ objęta wnioskiem działka nr 345 odpowiada działce nr 92, Starosta Kazimierski uznał, że działka nr 345 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów UZWG.

Zgodnie z art.8 ust. 1 UZWG, Starosta wydaje decyzje o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 UZWG, stanowią mienie gromadzkie. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny poprzedzający datę wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – czyli 5 lipca 1963 roku i trwający nadal. Na podstawie zebranego materiału dowodowego, organ prowadzący postępowanie uznał, iż przedmiotowa działka spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

W świetle art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego, za pośrednictwem Starosty Kazimierskiego, w terminie 14 dni, licząc od pierwszego dnia po upływie terminu podania jej do publicznej wiadomości.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

W przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania albo jeżeli decyzja jest zgodna z żądaniem wszystkich stron, decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania.



Z up. STAROSTY
mgr inż. Mateusz Piotrowski
Naczelnik Wydziału Geodezji, Katastru
i Gospodarki Nieruchomościami
URZĘDZIE POWIATOWE